Studies of Light and Weather

Sami Aikio | Academy of Fine Arts Project Room, Helsinki | 2012

SUOMI - ALKUPERÄINEN TEKSTI

Juan Kasarin teos Studies of Light and Weather on seitsemästä valokuvasta, kolmesta valonheittimestä, värikalvoista ja ohjelmoinnista koostuva installaatio kestoltaan yhteensä noin kahdeksan minuuttia. Katsoja näkee hämärässä elokuvateatteria muistuttavassa tilassa edessään kuusi taulua, joiden väripinnat muuntuvat taianomaisesti installaation edetessä. Kuvan vaihtuvuuden tekniikka luo siihen nykyajan mediataiteen ulottuvuuden.

Installaatio tuo yhteen ajatukset yhtäältä taiteesta humaanina ilmiönä ja toisaalta mielteen luonnontieteestä ja mittauksesta, sillä ”teoslappuna” tai ”galleriatekstinä” palvelee erityinen perinteisesti kehystetty taulu, johon on tarkasti kirjattu ajan, paikan, lämpötilan, ilmanpaineen, aurinkotuntien, auringon säteilytehon ja UV-säteilyn mitattavat koordinaatit, ”kuvausolosuhteet”. Taidekokemus jää mittaamisen ulkopuolelle.

Kuinka taide ja luonnontiede yleensä nivoutuvat yhteen väriteorioissa ja taiteen käytännöissä?

Värikokemuksen on ajateltu olevan perinteisten mittaamismenetelmien ulkopuolella, vaikka itse väriä ja sen ominaisuuksia nykyään voidaankin mitata: tietokone ymmärtää värit numeroarvoina. Värikokemuksella tarkoitetaan sitä tunnetta tai reaktiota, joka ihmisessä syntyy hänen havainnoidessaan tai tulkitessaan väriä tai väriyhdistelmiä. Vain elävä olento voi kokea väriä. Psykologian avulla voidaan osittain valottaa inhimillistä värien kokemista tai värien huomaamista ja havaitsemista.

Taidehistorian saatossa on luotu lukuisia väriteorioita aina värien fysikaalisista ominaisuuksista niiden sisällöllisyyteen saakka. Pelkkä fyysinen pigmentti merkitsee inhimillisessä kokemuksessa jotakin merkityksellistä, joka tarkoittaa tai osoittaa jotakin maailmaan kuuluvaa: luonnontieteellinen, fysikaalinen väri muuttuu aistikokemuksessa humaaniksi ilmiöksi.

Kun syntyy poikavauva, annetaan sinisen, koboltin tai indigon sävyisiä kortteja. Onko punamultapigmentti rakkauden vai maalaistalon väri? Mikä on mustan kulttuurisidonnainen merkitys?

Kysymykset ovat kulttuurisia, mutta värien kohdalla luonnontieteellistäkään tarkastelua ei sovi ohittaa. Värin taittuminen esiintyy luonnossa sateenkaaren, spektrin ja prisman ilmiössä. Kasarin teos perustuu siihen, kuinka valonheittimien värikalvoilla säädelty valo heijastuu pinnoille eli kyse on osaltaan optisesta valosta. Isaac Newtonia pidetään modernin optiikan kehittäjänä. Hän huomasi, että valkoinen valo koostuu useista eri väreistä, eri aallonpituuksista, jotka taittuvat eri tavalla

prismassa ja synnyttävät spektrin. Hän myös ymmärsi, että spektri voitiin koota uudelleen valkoiseksi valoksi toisella prismalla. Värissä on näin kyse valosta.

Kun valo kulkee prisman läpi, näemme sen hajaantuvan punaiseksi, oranssiksi, keltaiseksi, vihreäksi, siniseksi ja violetiksi väriksi. Kohteet näyttävät erivärisiltä, koska ne heijastavat, imevät tai siirtävät valoa eri tavoin. Musta merkitsee valon imeytymistä pintaan. Värien avulla on pyritty jäljittelemään värillisiä aiheita ja kohteita.

Monet värikäsitykset pohjaavat kemisti Michel Chevreulin havaintoihin ja kokeisiin. Hän kehitteli muun muassa teorian värien simultaanikontrastista. Chevreulin, kuten Newtonin, havainnot ja teoriat koskivat luonnontiedettä, mutta tulokset siirtyivät taiteen kentälle muuttaakseen silloista melko pysähtynyttä taiteen kehitystä. Väreistä havaitut luonnontieteelliset ominaisuudet ovat vaikuttaneet siihen, miten niillä on taiteessa haluttu aihettansa ilmentää.

Kasarin teoksissa on pääasiassa dynaamisia diagonaalisommitelmia ja värien rajat ovat joko tarkkoja tai häivytettyjä. Kasari soveltaa värinäkemyksiä uuden mediataiteen teknisen ilmaisun kielellä jättäen installaation minimalistisen vähäeleiseksi, häivyttämällä esittävät aiheet ja pyrkien puhumaan taiteen puhtaalla kielellä.

Kasarin teokset eivät viittaa muuhun kuin väriin ja sommitteluun ja niiden rinnastuksiin, jos ei kiinnitetä huomiota taitavaan tekniseen toteutukseen. Kukin katsoja kokee värin vaihtumisen tauluissa subjektiivisesti ja saa siitä oman elämyksensä ja mielteensä.

Teoksen valoon ja ilmaan liittyvä nimi johdattelee ajatukseen auringonkierrosta. Siihen, kuinka auringonvalo säätelee ilmanolosuhteita, yötä ja päivää, näkymiä ja vaikutelmia sekä niiden valaistusolosuhteita koko ajan muuntuvasti ympäristössämme maapallon kiertäessä tähteään. Perinteiseen tauluun merkityt maininnat aurinkotunneista, auringon säteilytehosta ja UV-säteilystä vahvistavat miellettä sisällölliseksi tulkinnaksi saakka kuten myös teoksen nimi.

Installaatio voidaan nähdä erityisesti värien ja värioppien tutkielmana sekä jatkeena taidehistorian perinteelle kuvata valoa ja ilmaa, varsinkin impressionismin ajoista lähtien, uudella hetkeen tarttuvalla tavalla.

Sami Aikio, FM

Lähteet: Julkaisijan käsikirja. 1999. (Toim. Adobe Press). Helsinki: IT Press. Lassaigne, Jacques 1972. Impressionismi. Helsinki: Ex Libris.

ENGLISH TRANSLATION

Studies of Light and Weather by Juan Kasari is an installation comprising seven photographs, three spotlights, colour filters and programming, with a total duration of approximately eight minutes. In a dim space resembling a cinema, viewers face six pictures whose fields of colour transform almost magically as the installation progresses. The technique of changing images gives the work a contemporary new-media dimension.

The installation brings together, on the one hand, the idea of art as a human phenomenon and, on the other, notions of natural science and measurement. A specially framed picture serves as the work label or gallery text, precisely recording the measurable coordinates of time, place, temperature, atmospheric pressure, hours of sunshine, solar radiation and UV radiation - the “conditions of photography”. The experience of art remains outside measurement.

How do art and natural science become intertwined in colour theory and artistic practice?

The experience of colour has traditionally been considered beyond conventional methods of measurement, even though colour itself and its properties can now be measured: a computer understands colours as numerical values. Colour experience means the feeling or reaction that arises when a person observes or interprets a colour or combination of colours. Only a living being can experience colour. Psychology can partly illuminate the human experience, recognition and perception of colours.

Throughout art history, numerous theories of colour have been developed, ranging from physical properties to meanings. In human experience, even a physical pigment signifies something meaningful, referring to or indicating something in the world: natural-scientific, physical colour becomes a human phenomenon through sensory experience.

When a baby boy is born, cards in shades of blue, cobalt or indigo are given. Is red ochre the colour of love or of a farmhouse? What is the culturally determined meaning of black?

These questions are cultural, yet the natural-scientific examination of colour should not be overlooked. Refraction appears in nature in rainbows, spectra and prisms. Kasari's work is based on the way light regulated by colour filters on spotlights is reflected onto surfaces; it is therefore partly a matter of optical light. Isaac Newton is considered a founder of modern optics. He discovered that white light consists of many colours with different wavelengths, refracted differently by a prism to create a spectrum. He also understood that the spectrum could be recombined into white light using a second prism. Colour is thus a question of light.

When light passes through a prism, we see it disperse into red, orange, yellow, green, blue and violet. Objects appear different in colour because they reflect, absorb or

transmit light in different ways. Black signifies the absorption of light by a surface. Colours have been used to imitate coloured subjects and objects.

Many conceptions of colour are based on the observations and experiments of the chemist Michel Chevreul. Among other things, he developed the theory of simultaneous colour contrast. Like Newton's, Chevreul's observations and theories concerned natural science, but their results entered the field of art and changed what was then a relatively stagnant course of development. The scientific properties discovered in colours have influenced how artists have used them to express their subjects.

Kasari's works primarily feature dynamic diagonal compositions, with boundaries between colours that are either precise or softly faded. He applies ideas about colour through the technical language of new-media art, keeping the installation minimal and restrained, fading out representational subjects and seeking to speak through the pure language of art.

Apart from their skilful technical execution, Kasari's works refer to nothing beyond colour, composition and their juxtapositions. Each viewer experiences the changing colours subjectively and draws from them personal sensations and associations.

The work's title, with its references to light and air, suggests the solar cycle: the way sunlight governs atmospheric conditions, night and day, views and impressions, as well as the continually changing conditions of illumination in our surroundings as the Earth orbits its star. The references to hours of sunshine, solar radiation and UV radiation inscribed on the traditionally framed picture reinforce this interpretation, as does the title itself.

The installation can be understood particularly as a study of colour and colour theory, and as a continuation of art history's tradition of depicting light and air - especially since Impressionism - in a new way that seizes the moment.

Sami Aikio, MA

English translation prepared for this publication.